

[Arne Larsen.]

gjort meget i så henseende ved at stille især byggemodne grunde til rådighed for erhvervsvirksomheder. Man kan nævne byer som Grenå og andre, som derved har fået megen beskæftigelse til deres arbejdere. Mange andre byer kunne sikkert opnå tilsvarende resultater.

Regeringen har den 8. maj 1960 nedsat et såkaldt landsplanlægningsudvalg. Det er jo godt, at der er ved at ske noget, men jeg synes, at dette landsplanlægningsudvalg burde legaliseres, også ved at man i denne lov skriver et par ord om, at egnsudviklingsrådet i sin administration af loven bør have den nøjeste kontakt med dette organ, så man er sikker på, at det, der sker fra egnsudviklingsrådets side, er i overensstemmelse med de planer, der udarbejdes af landsplanlægningsudvalget.

Som jeg sagde før: mange ting vil gribe ind i hinanden, vejudbygning, jernbanernes modernisering, brobygningsproblemer, havneudbygning, anlæg af flyvepladser, kraftværkudbygning, decentralisering af statsinstitutioner og undervisningsanstalter o. s. v. o. s. v., alt det, der vil få betydning i de kommende år for hele vort lands udvikling, og her må der samordning til.

Det er kortelig mit partis stilling til de rejste problemer. Vi er som sagt velvillig indstillet over for lovforslaget og vil gerne være med til dets gennemførelse, selv om vi ikke tror, at denne lov klarer alle de problemer, der foreligger med hensyn til vort lands fortsatte udvikling i erhvervmæssig henseende. Vi ser lovforslaget som et skridt i den rigtige retning og tilsiger sagligt arbejde til dets fremme.

Rimstad: Jeg har en gang før ved dette høje tings genoptagelse af et lovgivningsarbejde, der tidligere har været behandlet og vedtaget, måttet stille mig det spørgsmål: hvilken stilling ville dit parti have taget, hvis det havde været repræsenteret i tinget dengang? Også her har vi, for at skaffe os overblik over dette forslag til en

egnsudviklingslov, studeret fortiden, og jeg kan efter dette studium med sikkerhed sige, at såfremt vi dengang havde været til stede her i salen, havde vi stemt imod denne lovgivning. Jeg skal med den højtærede formands tilladelse komme med et citat fra venstres daværende ordfører hr. Lorentzens indlæg ved første behandling af lovforslaget til en egnsudviklingslov; dér sagde det ærede medlem ifølge Folketingstidende 1957-58 sp. 4644:

„Men lovforslaget kan for det tredje komme til at danne grundlag for en begyndende socialisering af erhvervslivet og industrien. Ja, man smiler, men hvis dette lovforslag gennemføres og man hvert år har flertal i finansudvalget, er det ganske betragtelige beløb, der kan lodes ud på den måde. Vi er bange for dette lovforslag, og vi må blankt afvise enhver forhandling om det på det foreliggende grundlag.“

Vort parti er helt enig heri. Den første egnsudviklingslov har dannet dette af venstre tidligere frygtede grundlag. Det fremgår kun alt for tydeligt af den her foreslåede udvidelse af loven, og vi afviser derfor af principielle grunde forslaget.

Hvis vi skal indlade os på at drøfte egnsudviklingslovgivningen, skal det ikke være ud fra betragtninger om muligheden for at kunne medvirke til at socialisere erhvervslivet, men det skal være med det mål for øje at decentralisere den industri og det erhvervsliv, som i dag i alt for stort et omfang har samlet sig om hovedstaden. Kan der skabes enighed om at understøtte bestræbelserne for en sådan decentralisering, uden at staten og statens penge indblandes i de enkelte virksomheders drift, er vi parat til at medvirke, ellers ikke; for kun ud fra det synspunkt er det velbegrundet, at man søger at koordinere egnsudviklingsbestræbelserne med forsøg på at gennemføre en egentlig landsplanlægning, en landsplanlægning, hvor bl. a. de kommunale investeringer fastlægges ud fra videregående hensyn end snævre kortsigtede kommunale